

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 12. Aristotelis primo Politicorum, Hippocratis è libro περι τροφης
emendati & illustrati loci.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

*Aristoteles è primo Politicorum Hippocrati & libri
 τῶν τροφῶν emendati & illustrati loci.*

CAPVT XII.

ARISTOTELES libro primo Politicorum
 ditè ac copiosè disputat de origine seruitutis
 ostenditque vera seruitutis causam in natura positam
 esse: ita ut ij qui mente ac consilio valent, corpore
 rem sunt ad obeunda necessaria munera non satis
 bili, natura facti sint ad imperandum: qui contra
 lido ac robuito corpore, sed ingenio hebeti ac stulto
 tantum ut imperata facere, non etiam ipsi, quid agere
 dum sit, prospicere possint, eos natura ipsa eorum
 plus sapiunt imperio subiecisse videatur. Qui autem
 bello capti, aut alio modo in seruitutem redacti
 ij, si liberali sint ingenio, fortuna quidem ac con-
 tione serui sunt, sed natura liberi. Sunt igitur quidam
 liberi natura, quos in seruilè sortem casus aliquis
 duxit: sunt contra multi quos seruire oportet,
 natura serui sunt, qui minoribus & natura liberis
 perant. Neque omnis aut libertas, aut seruitus
 naturam est: neque omnis congruens ac consentanea
 nature Sed ad ipsum eius disputationis finem ita
 tur in libris emédatis à Victorio, & in alijs propo-
 nibus: ὅτι μὲν ἔχει πινὲ λόγον ἢ ἀμφοτέρωθεν, ἢ
 οἱ μὲν φύσει δούλοι, οἱ δ' ἐλεύθεροι, δῆλον. quæ ita interpre-
 tatur Victorius: Continere igitur in se rationem
 dam hanc controversiam, & non esse, hos quidem
 seruos, hos autem liberos, planum est. Atqui Aristoteles
 ipse nihil tam docere conatus est, in ijs quæ antea
 runt, quàm esse quosdam natura seruos, & quosdam
 natura liberos. Itaque in libris Aldinis hoc modo
 gimus: ἢ εἶπὶν οἱ μὲν φύσει δούλοι, οἱ δ' ἐλεύθεροι, id est

quosdam natura seruos, alios liberos. Sed ne hoc qui-
 dam ferri potest. Vtrumque enim docuit, quosdam
 natura, quosdam præter naturam, & seruos & libe-
 ros esse. Verum igitur est, quod ego, cum prius conie-
 ceram, postea scriptum repperi in eis libris, quos Al-
 cæetes edidit: *καὶ εἰσὶ καὶ ἕκαστοι οἱ μὲν φύσει δοῦλοι,*
*καὶ ἕκαστοι οἱ μὲν ἐκ φύσεως, id est, Et esse, & non esse alios quidem na-
 turam seruos, alios autem liberos.* Similis locus est in li-
 bro Hippocratis De alimēto: qui ita lacer ac mutilus
 est, ut Cardanus & ceteri, quos ego quidem vide-
 ac stultitiam, ætatis nostræ medici, qui eum declarare volue-
 runt, meras nugas attulerint. Ego autem eum ita in-
 terpretabor, ut non verear, ne quis mihi illud obji-
 ciat: *ὅτι ἂν ἔσονται τὰς ἐκ τετρακωνικῶν.* Exposuerat Hip-
 pocrates varias super tempore puerperii sententias.
 ac coniecit, ut quædam alijs quidem videri tempus id esse dierum
 quatuordecim, qui quidē enunciant septem menses, siquis Ægy-
 ptiorum more, quem tum ferè sequebantur, trice-
 tet, quibus dies singulis mensibus tribuat: alijs trecentorum,
 quibus eadem ratione efficiunt decem menses: alijs de-
 centis, quibus eadem ratione octo menses effi-
 ciunt. Deinde ad hanc postremam opinionem respi-
 cit, subiicit: *ἕκαστος καὶ ἕστι.* Quæ verba quid sibi ve-
 rant, ne Mopsus quidem aut Oedipus diuinarit. Le-
 gendum autem hoc modo: *ἕστι καὶ ἕκαστος ὀκτώμηνος*
καὶ ἕστι. Atque ita intelligendum esse quodammodo
 octimestrem, & quodammodo non esse. Po-
 terit enim mense octauo mulier parere, sed fetus vitalis
 non est. Atque ideo Sabinus, Galeno, ut notum est, anti-
 que medicus, ea sic exposuerat: *ἕστι μὲν φαινόμενα ὡς*
ἕκαστος, καὶ τὴν ἕκτασιν, ἕκαστος δὲ, ὡς ἕκαστος μετὰ τὰς ἑπτά.
ἕκαστος αὖ φαινομένη μὲν παρὰ τὴν ὄντα, δυνάμει δὲ ἕκαστος. ex
 quibus etiam Sabini verbis, conijcio, vbi apud Hip-
 pocratem

Iureti
 ectiones

III
 8

pocratem legimus ἐκπρωτον, legēdum ἐκπρωτον. Sed
 quæ sequuntur deprauata in Hippocratis libris
 quomodo emendanda sint, cognosci poterit & C
 libri tertij capite xvi. vnde etiam sumpta sunt quæ
 additū sunt. vt mirū sit ea tam diu latuisse, cum tam
 toto ac celebri in loco paterent. Eodem autem loco
 di genere vsus est & Plautus in Trinummo:

Est atque non est mihi in manu Megaronides.

Quin dicunt, non est. merito vt ne dicant, id est.

Emendati è Trinummo Plautina loci duo.

CAPVT XIII.

FACTA me Trinummi mentio admonet,
 signem ex ea locū emendem: in quo & verba
 peram collocati sunt, & personarum nomina
 non suis posita, & deprauati versus, & denique
 vsus. Nolo autem otium, quo minime abundo,
 bus verbis consumere. tantū proponam locum
 sum, ita vt mihi legendus videtur:

PHILT.

*Non edepol tibi pernegare possum quidquam quod vultis
 Cui egestatem tolerare vis: loquere audacter patri.*

LYSITELLES.

*Lesbonico huic adolescenti, Charmide huius filio.
 Qui illic habitat. P. H. qui comedit, quod fuit, quod
 fuit?*

LY. *Ne opprobra pater. eueniunt multa homini quæ
 quæ ne vultis.*

Sapientia atas condimentum est: sapientia atati cibum.
P. H. *Menire edepol nate. atque id nunc facis hanc
 suetudine.*

Nam sapiens quidem pol ipse fingit fortunam sibi.
Nulli quæ ne volt eueniunt, nisi fictor malus fiet.